

substantia adaugentur suffulciunturque: non aliter profecto apparentes, quam si carnes in cordis uentriculo uirgulae essent. Caeterum membrana haec propter tres membraneos ab ipsa deductos processus, trium uenae cauae orificij membranularum loco enumeratur, atque quod processus illi quum clauduntur, atque inuicem conuiuent, spiculorum sulcis structura similiter existant, Graeci *πριζωχίνας*, quasi trifulcas dices, eos appellauere. Quum enim membraneo circulo adhuc patente & orbiculari seruato, tres ipsius processus inuicem e regione illius centri coeunt, formam effingunt triangulari cuspidi non abssimilem, idque potissimum illi cuspidi, quo in telis Turcae penetrandis loriceis hodie utuntur, qui triangularem quidem efformant cuspidem: sed quod minus oblongum illud ferrum grauaret, anguli que acutiores redderentur, illi inter duos angulos sulcum elimant, adeo ut cuspis ex basi in mucronem desinens, simul tres angulos & totidem sulcos ostendat: uti etiam hic in corde fieri animaduertes, dum inter disseccandum tres membraneos processus inuicem committes. Caeterum si totius membranei corporis cum ipsius processibus & fibris adaperiti similitudinem petis, eam ex coronae forma opportune sumes, quam regum capitibus antiquitatem insculpsisse, in illis quae Romae effodiuntur imaginibus uidemus.

Venalis arteriae membranae.

Porro quemadmodum uenalis arteria uenae cauae tum corpore, tum intro mittendis ad cor materijs, & ortu propemodum accedit, ita quoque uenalis arteriae membranae cum cauae orificij membranis pleraque exigunt communia. Ad radicem enim orbis uenalis arteriae, membraneus circulus ex cordis substantia nascitur, qui in sinistri cordis uentriculi amplitudinem introrsum (ut uenalis arteria extrorsum) ducitur, statimque ab exortu a cordis substantia abscedit, uenae cauae orificij membraneo corpore huc usque quam simillima. Verum quum aliquantisper in uentriculi amplitudinem descendit, in duos tantum membraneos processus partitur: forma quidem illis qui ad uenae cauae orificium pertinent respondentes, sed mole & robore superiores. Ex ampla enim basi in obtusum mucronem finiunt, longius in sinistri uentriculi cavitatem, quam cauae orificij membranae in dextri contingentes. Horum processuum unus dextrum uentriculi sinistri latus, alter sinistram respicit. Anterior enim & posterior inuicem de hiscunt. Secundum uniuersam eorundem humiliorum sedem (quae etiam ut cauae orificij membranularum, crassior duriorque existit) fibrae seriatim ex illis nascuntur, quae deorsum porrectae, tandem cordis substantiae ad mucronem sinistri uentriculi amplitudinem passim adnascuntur: & quemadmodum in dextro uentriculo fieri diximus, carnea cordis substantia adaugentur stabiliunturque. Caeterum quia membraneus uenalis arteriae circulus in duos tantum processus dirimitur, disseccionis procures duas tantum membranas ipsius orificio praefici asservunt: quas mitrae episcopali non admodum inepte contuleris, si modo partem caput amplectentem ipsi membraneo circulo, & huius processus anteriori posteriorique mitrae cacumini assimilaueris. quum enim duo tantum hic cernantur processus, utique eos inuicem conuiuere fingas, *πριζωχίνας* cum Galeno ipsas appellare non poteris, quod scilicet triangularis cuspidis imaginem nunquam referant. Venae arterialis membranae dictorum modum orificiorum

Arterialis uenae membranae.

Arteriae magnae membranae.

exortu haec introrsum in cordis dextrum uentriculum haud pertingunt, sed totae in eius uasis caudice consistunt, ita ab orificio extrorsum ductae, ut commemoratae prius membranae ab orificio introrsum pertinebant. Neque etiam his unus communis que est circulus, uerum tres distinctae, & non admodum ualidae sunt membranae, singulae semicirculi modo principium ducentes. Venae enim arterialis orificium introrsum, atque in suam ipsius amplitudinem nonnihil in origine extuberans, suae amplitudinis superficie in tres semicirculos extrorsum a corde latefcentes distinctam obtinet: qui crassiores redditi, in ipsam uasis amplitudinem protuberant, ac suis tuberibus uelut tres triangulos ita efformant, ut in puncto se contingentes circuli extra suam superficiem, supra infraque contactus terminum angulos constituunt. Ab his semicircularibus tuberibus membranae tota ipsarum amplitudine, quasi semiplena luna imaginem referentes pronascuntur, nusquam uasi ipsi, praeterquam ad haec tubera, adnatae. Harum membranarum latissima sedes, quae extrorsum a corde magis reliquis membranarum partibus remouetur, & sola membranarum latus est, uasi ipsi non connatum, haud ita recta cernitur, ac si singulae membranae dimidiatum circulum ad amissim exprimerent: uerum modice id latus introrsum obliquatur, & non adeo alte extrorsum ue in medio conscendit, atque terminis quibus utrinque uasi continuatur. Quum itaque haec superior latissima que membranularum pars latus ue inftar dimidiatae parenthesis ad hunc modum (insclectatur, & ipsarum membranularum exortus, & ad uasa connexus semicirculum ad amissim exprimat, Graeci has membranas *συμμοσδαίς* nuncuparunt, ab illorum C imagine. His tribus uenae arterialis membranis, tres in arteriae magnae ostiolo a Natura creatae respondent, in nullo prorsus ab illis

quam

quam in magnitudine & robore differentes. Magnae enim arteriae membranae ualidioresque uenae arteriosae membranulis uiuuntur, quanto uenae arteriae corpore duritia amplitudineque uincitur.

DE CORDIS AURICVLIS. Caput

CORDIS auriculas quarta figura proponit I & K insignitas, F notatas. Verum dextram auriculam inuersam ostendit septima figura I nostram uero nonae figurae I & decimae L.



4. fig. A. B. C. D. E. F. G. H. I. K. L. M. N. O. P. Q. R. S. T. U. V. W. X. Y. Z. A. B. C. D. E. F. G. H. I. K. L. M. N. O. P. Q. R. S. T. U. V. W. X. Y. Z.

17. fig. F. G. H. I. K. L. M. N. O. P. Q. R. S. T. U. V. W. X. Y. Z.

18. fig. A. B. C. D. E. F. G. H. I. K. L. M. N. O. P. Q. R. S. T. U. V. W. X. Y. Z.

VRICVLAE cordis disseccionum professoribus uices quidam basi ipsius adnati. a similitudine enim, quae autem in usu, cum proprie dictis auribus obtinent, astantur. Emicat namque ad utrumque cordis basis seu caput unus, ex ampliori basi in mucronem desinens, quem extur, aut dextrum, aut sinistram nuncupamus. Dexter auris, dextro cordis basis lateri attenditur, tota anterior uae regioni secundum illius longitudinem obducta, & etiam suo mucrone a secedens, elatius nonnihil quam cordis basis sursum conscendit. Voco autem uae longitudinem, totam eam sedem quae a uenae cauae parte qua propinquior uena cordis substantiae adnascitur, usque ad eam quae basis cordis centro, aut ipsius cinior est, atque huic exortus longitudini dextrae cordis auriculae basis longiorius enim auriculae effigies pyramidem refert, ex quo oblonga basi in mucrone dum acutus protensusque est, desinit. Auriculae etenim basis longitudo, quam de principij longitudine metiri diximus, ipsius auriculae etiam admodum differet triplo excedit: deinde & longior multo est, quam progressus a basi auriculae cronem pertinet. Porrigitur autem auricula a basi sursum antrosumque, ad formam, quod ad basim mucronemque, & deinde ad cavitatem ac compressionem attinet, exquisitiu contuleris, quam coriaceis tuberibus utrinque Turcicis, quae equis fluuium transnatauri uesticarum ritu magno usu inflant. Extremae superficies pro ipsius repletionem uariat: quum enim auricula in cordis constituta est, gibba undique & aequalis & aequo ueluti humore oblita cernitur: dentemque auricula, superficies haec rugosa ac ueluti plicis obsita spectantibus omen auriculae exterius aequo humore, ut & cordis superficies, obducitur. Vnde id rariu, exterior distentae etiam auriculae superficies inequalis, propter a natum uisitur. Interior autem superficies auriculae cavitatem circumscribens dis superficie omnino respondet. Ut enim haec ubi uasa educte leuiss, tota auricula & foueis plena cernitur, ita quoque illa ubi uenae cauae exortu adnascitur, leuissima autem amplitudine foueis ac fibrosis implexibus adeo secat, ut cordis lilitate uincat. Atque haec cavitates in amplitudine prout auriculae corpus aut contur uariat, foueae autem nunquam penitus explicantur. Porro auriculae substantia genere, & modica, eaque admodum dura, & quasi cuticulari carne eas fibras stat, adeo ut auriculae fibris cum cordis substantia respondeat, at carne (que, ut diximus, cuticularis & subnigricans est) a corde differat. Neque ab hac fibrarum commixtione uix cutis crassitie superante, aliud peculiare auriculae in sui constitutione enim uenas arteriasque & nervos peculiariter ipsi insertos comprehendimus. Iae connexus propemodum ita se habet, sinistram sui basis latus extremo ubi anterior uenae cauae in dextro cordis sinu orificij regio consistit, adnascitur lo extremo auriculae prodit. Dextrum autem basis latus uenae cauae corpori secortus a corde longitudinem, & in anteriori illius sede conascitur, ac ueluti cum corpus efficitur, tota reliqua parte auricula ab omni prorsus connexu libera est dis corpus in cordis quoque in uolucro continetur, nullis fibrosis nexibus illi cstra cordis auricula pleraque cum dextra possidet communia, haec namque in antus uenalis arteriae secundum ipsius longitudinem consistit. Deinde ex basi cessat, uerum is mucro qui acutior dextrae auriculae mucrone habetur, non a sinistram magis atque in latus exporrigitur. Insuper sinistra in prouectioribus dextrae auriculae dimidiatae magnitudini cedit, ut & ipsum quoque uenalis arteriae